

+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 361. Pianist Bud Powell. Tussen de muziek van hem op de plaat, in de studio of live opgenomen, zitten tijdhelpe vaak grote gaten. Bud Powell was wat gestoord - er worden allerlei termen gebruikt - en na 1947 verbleef hij met enige regelmaat in daartoe strekkende instellingen. Er wordt gezegd dat 't kwam door Powell's alcohol- en drug-gebruik, maar tenorsaxofonist Don Byas heeft mij eens verteld dat hij Powell al kende toen die 14 of 15 jaar was - rond 1939 dus- en dat hij toen al vreemd deed - zonder middelen. Zoals die keer dat zijn moeder Powell iets weigerde -geld ergens voor of zo- en haar toen met een broodmes te lijf ging - tot op straat, waar de politie hem greep. Powell, met een pianistische techniek die niet veel onder deed voor die van Art Tatum, kwam bij sommige sessions niet uit voor hem vrij eenvoudige passages. Ik denk dat dat minder aan drank of zo lag, dan die andere problemen. De vorige Blue Note-session -in no. 360- was van 1 mei 1951 - de eerstvolgende, live, zijn van februari 1953 - uit Birdland zegt discograaf Jepsen, uit de Royal Roost zegt de hoes. Uit de eerste session, 7 februari, twee stukken. De bassist is Oscar Pettiford, de drummer Roy Haynes. Met in het thema de verhogingen in de changes zoals Art Tatum die speelde: Vincent Youmans' "Tea for two".

plaat 1

Bud Powell Trio: Tea for two (Vincent Youmans)
A/1 - 5:34 - Black Elephant PE 811.011

"Tea for two". Nu van Sigmund Romberg - met een bassolo van OP:
"Lover come back to me".

zelfde

Bud Powell Trio: Lover come back to me (Sigmund Romberg)
A/3 - 7:01 - idem

"Lover come back to me". Bud Powell-piano, Oscar Pettiford-bas, Roy Haynes-drums. 7 februari 1953 in Birdland, NYC, oorspronkelijk live radio via WJZ. Ik denk dat 't inderdaad Birdland was, want de uitzending van een week later begon met George Shearing's "Lullaby of Birdland".

zelfde

Bud Powell Trio: Lullaby of Birdland (George Shearing)
B/1 - 2:53 - idem

- "Lullaby of Birdland" - jammer dat de aan- en afkondigingen niet op de plaat staan. Dit is Gershwin's "Embraceable you".
zelfde Bud Powell Trio: Embraceable you".
B/3 - 4:12- idem
- "Embraceable you". Tenslotte het fameuze Little Benny Harris-stuk "Ornithology".
zelfde Bud Powell Trio: Ornithology (Little Benny Harris)
B/5 - 3:00 - idem
- "Ornithology". Bud Powell-piano, Oscar Pettiford-bas, Roy Haynes-drums. 14 februari 1953 in waarschijnlijk Birdland, NYC, radio-uitzending via WJZ.
Nu als afsluiting Powell met Charles Mingus-bas en Max Roach-drums i Massey Music Hall. 15 mei 1953: "Jubilee".
Dit was NOS Jazzgeschiedenis 361, mdR.
- plaat 2 Bud Powell Trio: Jubilee (Vincent Youmans)
4/1 - 3:55 - Prestige PR 24024

0 0 0 0 0

NA 145 405

30:05

opn. 12.02.87